

TROMMELVLIES 31:

Zeeuws reisje

Dat er een nieuw album van Bløf uit is, zou op zichzelf geen wereldschokkend nieuws zijn. En dat dit alleszins fijne album mijn allereerste cd van deze kustband is, ook niet. Maar dat muziekbewust Nederland al ver voor de releasedatum zo reikhalzend naar de nieuweling van de niet te zuinige Zeeuwen uitkeek, is op zijn minst opmerkelijk te noemen.

Het is dan ook een vrij opmerkelijk project, deze creatieve en muzikale droom van een wereldreis, vol spannende samenwerkingen op het gebied van artistieke kruisbestuiving. En hoewel het idee om in alle hoeken van de wereld op locatie liedjes op te nemen met exotische en vaak zielsverwante muzikanten natuurlijk niet nieuw is, is het voor een Nederlands(talig)e band wel tamelijk uniek.

Er is de afgelopen maanden al veel over geschreven en ik zal hier dan ook niet opnieuw de talloze namen van vergelijkbare collaboratieprojecten en andere inventief globetrottende muzikanten noemen. Maar in alle betreffende journalistiek mis ik er een tweetal. Twee onbekende (of vergeten) projecten: het prestigieuze estafetteproject *One World One Voice* uit 1990 en het acht jaar jongere *Begegnungen* van Peter Maffay.

Deze Maffay, voor wie dat niet weet, is overigens alláng geen zanger van klefzoete schlagers meer. Artistiek vertoeft hij meer in de hoek waar een fenomeen als Herbert Grönemeyer zijn creatieve eieren pleegt te leggen. Helaas voor hemzelf zal Peter Maffay echter de rest van zijn leven achtervolgd blijven worden door zijn eeuwenoude zwijmelhit *Du*.

Voor *Begegnungen* reisde de Duitse zanger vanuit zijn Heimat o.a. naar Australië, Roemenië, Amerika, Israël, Egypte en Zaïre, en werkte daar samen met zulke uiteenlopende gastartiesten als Yothu Yindi, Noa, Sonny Landreth, Keb' Mo', Natacha Atlas en José Carreras. Voor een gemengd Duits elftal (sorry, oranjesupporters) heel frisse en dynamische uitvoeringen. Ik vind het dus nog altijd een dijk van 'n plaat. Maar eerlijk zeggen: wie had er ooit van gehoord?

Bij eerdere gelegenheden trad Bløf trouwens ook al in de schijnwerpers met niet de minste namen van wereldfaam, zoals Cristina Branco, Counting Crows en Heather Nova, om er maar een paar te noemen. De dappere schiereilanders doen dat consequent tweetalig. Dat vind ik moedig hoor, heus, om dan naast zo'n internationale grootheid zelf gewoon in het Nederlands te blijven zingen. Zou dat misschien komen doordat je aan de Zeeuwse kust gedurende zeker de helft van het jaar Duits hoort praten? Toen ik nog in Zierikzee woonde, spraken de winkeliers daar "in het seizoen" inderdaad iedere klant in het Duits aan, zoals Bløf al meldde in hun verhalende *Aan de kust*.

Ooit traden ze übrigens ook op met Herbert Grönemeyer. Und damit ist das Zirkelchen wieder rund.

Soundtracksuggestie tijdens het lezen van deze column: grensverleggend *Maffay 'la Cartel* van Peter Maffay & Cartel (maar *Land unter* van Herbert Grönemeyer mag ook).